

Nr 433.

Av herr **Lauren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 58, med förslag till lag om polisväsendet i riket.

Genom proposition den 20 februari 1925 (nr 58) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga bland annat ett propositionen bilagt förslag till lag om polisväsendet i riket.

Lagförslaget har grundats på det år 1922 framlagda Linnérskas förslaget ävensom på det inom socialdepartementet år 1924 utarbetade förslag, som sedan granskats av särskilda sakkunnighetskommissioner.

Den kungl. propositionen torde i vissa delar vara väl anpassad efter fordringarna på en enhetlig polisorganisation. Emellertid synes mig berättigade anmärkningar bland annat kunna riktas mot de normer, efter vilka statsbidragen fördelats i avseende å stad och land. Härutinnan hava till städernas nackdel väsentliga principiella avvikelser ägt rum från det Linnérskas förslaget, som innebar generellt bidrag till polisväsendet för såväl stad som land. Men då förslagens framkomst huvudsakligen är beroende av att polisorganisationen på landsbygden för närvarande ej motsvarar behovet, måste det anses ej vara i överensstämmelse med billighet att städerna, som i stort sett hava sitt polisväsende i betryggande skick, skola bidra till de generella utgifterna för landsbygdens polisväsen utan att själva få bidrag till sina egna kostnader för samma ändamål.

Den statsfinansiella situationen kräver visserligen, att den största försiktighet iakttages vid statsutgifternas bestämmande. Och av hänsyn härtill får tilläventyrs ej nu å statskassan ställas väsentligen högre krav i ifrågavarande hänseende än som nu skett i den kungl. propositionen. Därför torde också ej nu kunna påyrkas att städerna skola erhålla ett bidrag motsvarande det, som föreslås för landsbygden, så att redan nu full likställighet mellan stad och land i avseende å statsbidragets utmätande bestämmas. Dock torde, i avbidan på att det statsfinansiella läget tillåter detta, en jämkning till städernas förmån böra företagas. Goda skäl synes mig då tala för att städerna redan nu erhålla bidrag till kriminalpolisen och att detta bidrag i viss mån kompenseras därigenom att det generella bidraget till landsbygden bestämmas till något lägre än som föreslagits eller till allenast en fjärdedel av kostnaderna.

I den kungl. propositionen förklaras, att kriminalpolisverksamheten i hög grad tillgodoser ett statligt ändamål. Och då de till huvudsakligt gagn

för landsbygden och de smärre städerna upprättade kriminalpolisavdelningar, som avses i 6 § andra stycket i den föreslagna polislagen, skola bekostas med statsmedel, vore det rättvist att övriga städer, vilka äro särskilt betungade av utgifter till sitt polisväsende, åtminstone erhöles något bidrag i detta hänseende.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i 14 § i förslaget till lag om polisväsende i riket *att* till polisdistriktskostnader för avlöning och pensionering av kriminalpolisman, som avses i 6 § första stycket, och för begravningshjälp till sådan kriminalpolismanas dödsbo statsverket skall bidraga med en fjärdedel *och att* statsverkets bidrag till de i 14 § 2 mom. angivna kostnader till polisdistrikt, som avses i 1 § tredje stycket, bestämmes till en fjärdedel.

Stockholm den 16 april 1925.

Erik Laurén.
